XXIX Poniedziałek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*?k* 12,13-21): Wtedy ktoś z tłumu rzekł do Niego: «Nauczycielu, powiedz mojemu bratu, żeby się podzielił ze mną spadkiem». Lecz On mu odpowiedział: «Człowieku, któż Mię ustanowił sędzią albo rozjemcą nad wami?» Powiedział też do nich: «Uważajcie i strzeżcie się wszelkiej chciwości, bo nawet gdy ktoś opływa [we wszystko], życie jego nie jest zależne od jego mienia».

I opowiedział im przypowieść: «Pewnemu zamożnemu człowiekowi dobrze obrodziło pole. I rozważał sam w sobie: Co tu począć? Nie mam gdzie pomieścić moich zbiorów. I rzekł: Tak zrobię: zburzę moje spichlerze, a pobuduję większe i tam zgromadzę całe zboże i moje dobra. I powiem sobie: Masz wielkie zasoby dóbr, na długie lata złożone; odpoczywaj, jedz, pij i używaj! Lecz Bóg rzekł do niego: "Głupcze, jeszcze tej nocy zażądają twojej duszy od ciebie; komu więc przypadnie to, coś przygotował?" Tak dzieje się z każdym, kto skarby gromadzi dla siebie, a nie jest bogaty przed Bogiem».

«?ycie jego nie jest zale?ne od jego mienia»

Fray Lluc TORCAL Monje del Monasterio de Sta. Mª de Poblet
(Santa Maria de Poblet, Tarragona, Hiszpania)

Dzisiaj, Ewangelia, jeśli nie zatkamy uszu i nie zamkniemy oczu, wywoła w nas duży wstrząs swoim bezpośrednim przekazem: «Uważajcie i strzeżcie się wszelkiej chciwości, bo nawet gdy ktoś opływa [we wszystko], życie jego nie jest zależne od jego mienia» (Łk 12,15). Na czym opiera się życie ludzkie?

Wiemy, na czym opiera się życie Jezusa, gdyż On sam nam o tym powiedział: «Podobnie jak Ojciec ma życie w sobie, tak również dał Synowi: mieć życie w sobie samym.» (J 5,26). Wiemy, że życie Jezusa nie tylko pochodzi od Ojca, ale także polega na wypełnianiu Jego woli, gdyż to jest jego pokarm. Wola Ojca to nic innego jak realizacja wielkiego dzieła zbawienia ludzkości, oddając życie za przyjaciół, co jest przejawem największej miłości. Życie Jezusa jest życiem otrzymanym od Ojca i całkowicie poświęconym Ojcu, z miłości do Ojca i ludzi. Życie ludzkie – czy samo w sobie jest wystarczające? Czy można zaprzeczyć że nasze życie to dar, który otrzymaliśmy, i za który tylko dlatego powinniśmy dziękować? «Niech nikt nie myśli, że jest panem własnego życia» (Św. Hieronim).

Podążając tym tokiem rozumowania, zadajmy sobie pytanie: Jaki sens ma nasze życie, jeśli jest skupione tylko na sobie, jeżeli odnajduje przyjemność w stwierdzeniu: «I powiem sobie: Masz wielkie zasoby dóbr, na długie lata złożone; odpoczywaj, jedz, pij i używaj!» (Łk 12,19)? Jeśli życie Jezusa jest darem otrzymanym i wręczanym zawsze z miłością, nasze życie, które również otrzymaliśmy w darze, powinno stać się podążającym za przykładem Jezusa, całkowitym darem dla Boga i bliźniego, bo «Ten, kto kocha swoje życie, straci je» (J 12,25).

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «O Chryste, rozczarowała mnie moja przesadna pycha: z wysokości spadłem bardzo nisko. Lecz podnieś mnie znów, bo widzę, że sam się oszukiwałem.» (Święty Grzegorz z Nazjanzu)
- «Rzeczywistości prawdy i miłości, czyli naszej prawdziwej drogi, nie znajduje się w świecie masowym» (Benedykt XVI)
- «Ekonomia Prawa i Łaski odwraca serce ludzi od zachłanności i zazdrości (...). Bóg obietnic zawsze upominał człowieka, by strzegł się tego, co już w raju wydawało się, że jest "dobre do jedzenia... rozkoszą dla oczu... nadaje się do zdobycia wiedzy" (Rdz 3,6)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2541)